Recensie: Mind2Mode ****

Stadsschouwburg Antwerpen
vrijdag 24 oktober 2025

foto © SHOW-TIME.be

Recensie:
3 coverbands in 1, daarvoor staat Mind2Mode, bestaande uit twee Britten waaronder Simon Hayward aan de toetsen die zelf nog met Simple Minds op het podium stond in het verleden én platen heeft ingeblikt met hen, een Nederlandse gitarist en een Duitse drummer. De Stadsschouwburg in Antwerpen kreeg er niet genoeg van.

Je moet het Mind2Mode nageven. Meer dan drie uur inclusief pauze duurt hun uitgebreide concert. Maar vooral: in tegenstelling tot bij een doorsnee optreden moet de band maar liefst drie keer de set en de sfeer opbouwen en eigenlijk vanaf nul beginnen. Want het kwartet brengt eerst een tribute aan Simple Minds, vervolgens aan Depeche Mode om te eindigen na de pauze bij U2.
Hits, hits en nog eens hits passeren de ganse tijd de revue, de opzwepende drums van Mind2Mode, niet zelden de basdrum, brengen de handen van het publiek in geen tijd op elkaar. De eerste tonen van Kate Bush' Running up that hill horen we nog maar terwijl de bandleden een voor een opkomen, en we stellen al vast dat de nieuwe zetels in de Stadsschouwburg stevig van voor en naar achter gaan alsof we een 4DX-ervaring beleven. Het mag duidelijk zijn, de fans zijn wild enthousiast, al minstens even wild als de storm Benjamin die de dag eerder over ons land raasde.
Mind2Mode integreert daarnaast ook nog eens nummers van andere artiesten en bands. Zo horen we tijdens I still haven't found what I'm looking for de U2-song perfect blenden met Stand by me van Ben E. King. Op het einde van sommige songs horen we trouwens de zanger ook even a capella een fragment zingen. Na Beautiful Day van U2 horen we hem bijvoorbeeld een stukje uit Wand'rin star van Lee Marvin brengen. En na Sunday bloody Sunday, waarbij het publiek 3 keer en vervolgens telkens 1 keer in de handen meeklapt op het ritme van de drums, horen we hem een fragment brengen van Penny Lane van The Beatles. In de toegiften mag Mind2Mode trouwens helemaal 'vreemd' gaan. Als eerste vuren ze vakkundig 'Shout' van Tears for fears op het publiek af. Afscheid nemen van het publiek doen ze ruim na elven op de tonen van 'Don't go' van Yazoo. De Britse muzikant David Ball die deze week overleed, eerde de groep ook door 'Tainted love' van Soft Cell in de set van Depeche Mode te steken.
Net zoals Jim Kerr bij Simple Minds doet, horen we de frontman al bij de start van de show 'Is everybody feeling OK?' vragen. Het publiek reageert extatisch op de tonen van 'Moscow Underground' dat stevig in de handen meegeklapt wordt. Verder laat ie weten dat we alles mogen doen wat we willen, zoals rechtstaan en dansen, zo lang we maar rekening houden met wie er zich rond ons bevindt. Tijdens het ganse optreden van

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Mind2Mode zien we toeschouwers de zaal verlaten en terug binnenkomen met drank, niet zelden een blikje bier. Het maakt dat we ons afvragen of deze show niet beter past in een echte concertzaal, genre AB, Koninklijk Circus, de Roma, de Arenberg, OLT, enz. waar je een zittend publiek kan combineren met een staande parterre. Op de eerste songs van het tweede stuk na, bij Depeche Mode, stonden immers heel veel toeschouwers recht om te dansen en zich te baden in nostalgie.

Tijdens Mind2Mode konden we Mandela Day van Simple Minds trouwens koppelen aan Pride van U2. In beide nummers zagen we in de visuals een duidelijk statement voor de rechten van mensen van kleur. Respectievelijk de foto's van Nelson Mandela en Martin Luther King werden daarbij in zwart-wit geprojecteerd. Bij die laatste ook de slogans 'We shall overcome' en 'I have a dream'. De frontman wist dat ie voor het eerst in Antwerpen optrad en genoot zichtbaar. Wat wil je, als je merkt dat de fans laaiend enthousiast reageren op een weergaloze versie van Simple Minds' 'Sanctify yourself'? Meeklappen, luid oho-meekelen, de toeschouwers deden het allemaal en bijzonder vurig.

Klonk de band strak? Absoluut. Was de zanger van Mind2Mode goed bij stem? Reken maar van ja. Toch klonk ie wanneer ie niet begeleid werd door een wall of sound niet erg steady tijdens 'Belfast child' van Simple Minds bijvoorbeeld. En ook de erg hoge noten van U2's 'Pride' bleken te moeilijk. Ofwel koos ie dan om een stuk van het refrein in te slikken, ofwel gaf ie het aan het publiek, en als ie zelf even zong zat ie net onder de toon of heel nipt erop. Qua kleur past zijn stemtimbre trouwens het best van al bij de donkerdere, lagere nummers van Depeche Mode dan bij Simple Minds of U2. Al moet gezegd dat ie wel een betere live zanger is dan Bono.

Hoogtepunten waren te over tijdens Mind2Mode. 'Lala' meezingen en stevig meezwaaien deden de fans op 'Don't you' van Simple Minds en ook de afsluiter van die set: 'Alive and kicking' was een schot in de roos. Verder zorgde 'People are people' van Depeche Mode voor een groot feestje. En dat was de ganse set met U2-covers in het tweede deel helemaal. Een lange aaneenrijging van hits kregen we te horen te beginnen met Where the streets have no name, New Years Day, Beautiful Day, een zeer explosief Vertigo en One. 'Oho' zong het publiek tijdens 'With or without you'.

Mind2Mode nam afscheid met de woorden dat ze mochten optreden in 'an amazing place' en beloofde dat ze zullen terugkeren. De fans die er niet genoeg van kregen, Depeche Mode's Just can't get enough was hun voorlaatste toegift, hebben alvast iets om naar uit te kijken.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.